

z „muzykalnością“ naszych sąsiadów. Odtwórczość muzyczna w tej najprostrzej nawet formie chóru miłośników śpiewu, musi się stać powszechniejszą i musi stanąć wyżej. Nie należy, jak mi się zdaje rezygnować z działalności wśród pokolenia dojrzałego, tak, jak to czynią np. Niemcy. Podobnie bowiem do tego, jak budzi się wśród starszego społeczeństwa zainteresowanie sprawami ogólnej kultury, zbudzić się może również i zainteresowanie chórem.

Doświadczeni propagatorzy śpiewu chóralnego zdają sobie sprawę, że niejednokrotnie sfera oddziaływania muzycznego na starsze społeczeństwo wsi, lub miasta powstawała wówczas, kiedy odezwał się dobrze ześpiewany chór dzieci szkół powszechnych. Kunszt udzielić się tu może poprzez przenikający z gromady dzieci do gromady dojrzałych ludzi — zapal. Chór dziecięcy jest tym instrumentem subtelnym, który może sprawić szczególne stany zachwyty, aż do stopnia rozrzewnienia. Dobrze brzmiący chór dziecięcych głosów wywołuje dreszczyki. I tu właśnie chór szkolny spełnić może swoje zadanie propagandowe. Powstawać winny wielkie zespoły chóralne młodzieży, których istnienie docenić muszą czynniki, rządzące rozwojem kulturalnym większych ośrodków. W organizacji chórów młodzieży zaznacza się tendencja do tworzenia chórów międzyszkolnych, w których uczestniczą dzieci specjalnie dla chóru przydatne. Uczestnicy takich chórów spełniają podwójne zadanie, gdyż, śpiewając wobec starszego społeczeństwa, tworzą organ propagandy śpiewaczej, zaś na terenie swej szkoły podnoszą poziom wymagania w stosunku do chóru szkolnego.

Rozśpiewanie, mocno postawione w programie nauki śpiewu w szkołach powszechnych, rozśpiewa niewątpliwie i starsze społeczeństwo, nie tylko z biegiem lat, przez przenikanie doń w miarę dojrzewania, lecz także, a może nawet głównie, przez wytwarzanie atmosfery rozśpiewania.

HUBERT PINKWART

DZIAŁALNOŚĆ MAZOWIECKIEGO ZWIĄZKU POLSKICH STOWARZYSZEŃ ŚPIEWACZYCH I MUZYCZNYCH W WARSZAWIE.

Na każdym kroku widzi się, że na powierzchni wartkim prądem płynącego życia mogą się utrzymywać nie jednostki, lub małe grupy, lecz zrzeszenia. Potrzebę zrzeszenia się odczuło również i śpiewactwo polskie, tworząc związki i stowarzyszenia śpiewacze, mające na celu krzewienie wśród jaknajszerszych warstw zamilowania do muzyki wokalne, i zwłaszcza narodowej.